

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา เพื่อเสริมสร้างความสามารถการ
ฟังและการดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

**Development Of The Learning Activities Based On Theory Of Multiple
Intelligences For Support Listening And Viewing Abilities
Of Matthayomsuksa 5 Students**

พรรณพร เพ็ญภู และ ชำนาญ ปาณาวงษ์

มหาวิทยาลัยนเรศวร

Phanporn Phenphu and Chamnan Panawong

Naresuan University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: phanpornp64@nu.ac.th

บทคัดย่อ*

การวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา เพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและการดูของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบความสามารถการฟังและการดู ก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อ กิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนบรรพตพิสัยพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครสวรรค์ ตำบลท่าจั่ว อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 29 คน โดยเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1. กิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและการดู 2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา เพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและการดู และ 3. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตาม ทฤษฎีพหุปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและการดู สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบทีแบบไม่อิสระ

ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและการดู มีประสิทธิภาพ 77.22 /79.44 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) ความสามารถในการฟังและการดู หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจหลังกิจกรรมการเรียนรู้ตาม ทฤษฎีพหุปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและการดูอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.27, S.D. = 0.06)

คำสำคัญ: ความสามารถในการฟังและการดู; กิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา; พหุปัญญา

* วันที่รับบทความ : 10 เมษายน 2566; วันที่แก้ไขบทความ 14 พฤษภาคม 2566; วันที่ตอบรับบทความ : 15 พฤษภาคม 2566

Received: April 10, 2023; Revised: May 14, 2023; Accepted: May 15, 2023

Abstracts

The purpose of this study was to 1) create and find the effectiveness of learning activities based on the theory of multiple intelligences to enhance listening and viewing skills of 5th-year high school students according to the 75/75 criteria. 2) Compare the listening and viewing skills before and after learning activities based on the theory of multiple intelligences of 5th-year high school students. 3) Study the satisfaction of 5th-year high school students towards learning activities. The target group was 29 students of 5th year/3 division from Banpatpisai Pittayakom School, Nakornsawan Educational District, Tanageriew Sub-district, Borphatsai District, Nakornsawan Province. A specific selection method was used. The research tools were 1) Learning activities based on the theory of multiple intelligences to enhance listening and viewing skills 2) A plan for organizing learning activities based on the theory of multiple intelligences to enhance listening and viewing skills and 3) An evaluation form for the suitability of learning activities based on the theory of multiple intelligences to enhance listening and viewing skills. Statistical analysis used in data analysis were mean, percentage, standard deviation, and t-test dependent .

The results of the research showed that 1) Learning activities based on the theory of multiple intelligences to enhance listening and viewing skills were effective with a score of 77.22/79.44 2) The listening and viewing skills after learning were significantly higher than before learning at a statistically significant level of 0.5 3) The students were satisfied after participating in the learning activity based on the theory of multiple intelligences, which aimed to enhance their listening and viewing abilities to the highest level (mean = 4.27, S.D. = 0.06)

Keywords: listening and viewing abilities; learning activity based on the theory of multiple intelligences; multiple intelligences.

บทนำ

จากความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology : ICT) ทำให้เราได้รับข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย เข้ามาอย่างรวดเร็ว และไม่เป็นระบบ ซึ่งข้อมูลมีทั้งที่ตรงตามจุดประสงค์และไม่ตรงตามจุดประสงค์ของผู้รับสาร หรือข้อมูลที่เป็นจริงและเป็นเท็จจากการรับสาร ที่ต้องมีการกลั่นกรองใหม่นั้น เพื่อให้ได้สารสนเทศที่ตรงตามความต้องการ และถูกต้อง ดังนั้นความสามารถในการรับสาร จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง และต้องได้รับการพัฒนา ซึ่งการฟังและดูในชีวิตประจำวันให้มีประสิทธิภาพนั้น ผู้รับสารจะต้องคิดพิจารณา การอ้างอิงเหตุผล ความน่าเชื่อถือ และคุณค่าของสารนั้น อาทิ การรับสารประเภทสื่อโฆษณา ประเภทสื่อสารคดี หรือบันเทิงคดี หากรู้จักนำประโยชน์จากการฟังและดูไปประยุกต์ใช้ จะทำให้เกิดการพัฒนาและถือเป็นการศึกษาอย่างหนึ่ง หากไม่เป็นเช่นนั้นก็จะเกิดผลในทางตรงกันข้าม โดยเฉพาะปัจจุบันสื่อมีอิทธิพลสามารถชี้นำความคิดของผู้รับสารได้มาก ถ้าไม่มีความสามารถในการรับสารอย่างมีประสิทธิภาพ จะทำให้รับรู้ข้อมูลข่าวสารผิดพลาดไม่เป็นประโยชน์จากข้อมูลนั้น ดังนั้นแนวโน้มการจัดการเรียนรู้จึงจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนและต้องมีการพัฒนาครูและผู้เรียนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2561) ซึ่งในหลักสูตรการศึกษาขั้น

พื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดการดูเพิ่มเติมเข้ามาในสาระการฟัง และการพูด ด้วยเหตุความเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็วของสังคมโลก ทั้งสื่อสารสนเทศ สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เข้ามามีบทบาทในการใช้ภาษาไทย (เบญจมาศ อยู่เป็นแก้ว, 2546, หน้า 12) อีกทั้งภาษาไทยถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของชาติไทย และเป็นเครื่องมือสำคัญ ที่คนไทยใช้ติดต่อสื่อสารกันในชีวิตประจำวันผ่านการสื่อสารในด้านการใช้ภาษา ได้แก่ การฟัง การดู การพูด การอ่านและการเขียน ดังนั้น วิชาภาษาไทยจึงสำคัญอย่างมาก สำหรับเยาวชนไทยในการเรียนรู้เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนในรายวิชาอื่น ๆ และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง ซึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้ความสำคัญกับความสามารถการฟังและการดูโดยกำหนดในสาระที่ 3 : การฟัง การดู และการพูด มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) การฟังเป็นกระบวนการรับสารของมนุษย์โดยอาศัย ภาษา เสียง สามารถรับรู้เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น และสามารถวิเคราะห์ ประเมินค่าได้อย่างเหมาะสมกับสถานที่ สามารถฝึกฝนพัฒนาด้วยตนเองได้ ส่วนการดูเป็นความสามารถที่นำมาเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เนื่องจากสื่อต่าง ๆ รวมทั้งสื่อเทคโนโลยีที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันอย่างรวดเร็ว ผู้เรียนต้องดูอย่างมีวิจารณญาณ รู้จักสังเกตจับใจความสำคัญจากสิ่งที่ดูได้ สามารถรับสารจากการดูเปรียบเทียบในชีวิตจริงและแสดงความรู้และทรรศนะจากการดูได้อย่างกว้างขวาง สามารถวิเคราะห์ วิเคราะห์สิ่งที่ได้ดูอย่างมีเหตุผลโดยมีมารยาทในการดูด้วย

จากความสำคัญของความสามารถในการฟังและการดู แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการฟังและการดูมีความสำคัญอย่างมาก ซึ่งผู้วิจัยพบปัญหาจากการศึกษารายงานการประเมินผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา (รายงานการประเมินผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษา, 2564) ประกอบกับผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย พบสภาพปัญหาการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนมีความสามารถในการฟังและการดูอย่างมีวิจารณญาณยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์ แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนเหล่านั้นยังมีความสามารถในการเรียนรู้ในด้านอื่น เช่น ด้านศิลปะ ด้านดนตรี ด้านกีฬา เป็นต้น ซึ่งโดยธรรมชาติของ การเรียนรู้ของนักเรียนในแต่ละคนย่อมมีความสามารถในด้านต่าง ๆ แตกต่างกันไป ผู้วิจัยจึงได้นำทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligences : M.I.) ของโฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งทฤษฎีพหุปัญญา มีความเชื่อพื้นฐานว่า เขาวนปัญญาของบุคคลมิได้มีเพียงความสามารถทางภาษาและทางคณิตศาสตร์เท่านั้น แต่มีมากกว่า 8 ด้าน ประกอบด้วย ด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านดนตรี ด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านตนหรือการเข้าใจตนเอง และด้านธรรมชาติวิทยา หรืออาจจะมียากกว่านั้น ซึ่งแต่ละคนจะมีความสามารถเฉพาะด้านที่แตกต่างไปจากคนอื่น และมีความสามารถในด้านเฉพาะตน และเขาวนปัญญาของแต่ละบุคคลจะไม่อยู่คงที่ อยู่ระดับที่ตนมีตอนเกิด แต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้หากได้รับการส่งเสริมที่เหมาะสม

ความสามารถที่ผสมผสานกันที่แสดงออกมาทำให้บุคคลแต่ละคนมีแบบแผนซึ่งเป็นเอกลักษณ์ ความแตกต่างถือเป็นสิ่งปกติ น่าสนใจ และมีคุณค่า

อย่างไรก็ตามเขาวรรณปัญญาแต่ละด้านมิได้ทำงานแยกส่วนกัน แต่มักจะทำงานลักษณะผสมผสานกัน ขึ้นอยู่ว่ากิจกรรมที่ทำอยู่นั้น ต้องการสติปัญญาด้านใด อีกทั้งการ์ดเนอร์ยังเชื่อว่าการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง แม้อาจเหมือนจะใช้เขาวรรณปัญญาด้านใดด้านหนึ่งอย่างชัดเจน แต่แท้จริงแล้วต้องอาศัยเขาวรรณปัญญาหลายด้านผสมผสานกัน เช่น นักดนตรีที่ประสบความสำเร็จ แม้จะดูเหมือนว่าต้องอาศัยเขาวรรณปัญญาด้านดนตรี แต่ยังต้องอาศัยเขาวรรณปัญญาด้านการมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น ทั้งด้านภาษา และด้านการเข้าใจตนเองด้วย และเนื่องจากเขาวรรณปัญญาทุกด้านเป็นส่วนหนึ่งของการถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ เขาวรรณปัญญาแต่ละด้านจึงแสดงออกในระดับพื้นฐานที่เหมือนกัน โดยมีได้เกิดจากอิทธิพลทางการศึกษาและวัฒนธรรม ซึ่งความสามารถนี้จะแสดงอย่างเด่นชัดในช่วงปีแรกของชีวิต และต่อมาจะพัฒนาโดยการสัมพันธ์กับระบบสัญลักษณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น แสดงออกทางเสียงเพลง การวาดภาพ ข้อเขียน เรื่องราว เป็นต้น ต่อไปการพัฒนาจะเพิ่มระดับความซับซ้อนขึ้นและในช่วงวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ จะแสดงออกผ่านทางกิจกรรมและการประกอบอาชีพ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2561, หน้า 48)

การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีธรรมชาติและความสามารถของสมองที่ต่างกันนั้น ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนที่มีกิจกรรมที่หลากหลายที่สามารถส่งเสริมเขาวรรณปัญญาหลายด้าน มิใช่มุ่งพัฒนาแต่เพียงเขาวรรณปัญญาด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น ดังนั้นการพัฒนาเขาวรรณปัญญาด้านใดด้านหนึ่งอาจจะทำให้ผู้เรียนไม่มีโอกาสพัฒนาเขาวรรณปัญญาด้านอื่นเท่าที่ควร ทำให้ผู้เรียนที่มีเขาวรรณปัญญาด้านอื่นสูงขาดโอกาสที่จะเรียนรู้และพัฒนาในด้านที่ตนมีความสามารถหรือถนัดเป็นพิเศษ โดยเนื้อหาและกิจกรรมที่มีความหลากหลาย จะส่งเสริมให้ผู้เรียนแต่ละคนเกิดการพัฒนาตามธรรมชาติและอย่างเต็มตามศักยภาพ ซึ่งแนวการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนแนวทางหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ พัฒนาตามศักยภาพของตนเอง และส่งเสริมความสามารถในการฟังและการดู คือ กิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligences) ของโฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ นฤมล นนลือชา (2555) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญาพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และส่งเสริมเขาวรรณปัญญาหลายๆ ด้าน ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถเด่นของตนเอง ได้เรียนรู้ด้วยความสุข เรียนรู้ร่วมกับบุคคลอื่น และเรียนรู้ จากการคิดและปฏิบัติจริง จึงช่วยให้ผู้เรียนทุกคนมีผลการเรียนรู้ที่สูงขึ้น คือ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 73.82 และจำนวนที่นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์เท่ากับ 78.80 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถการฟังและการดูของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

พบว่านักวิชาการได้ให้ความสำคัญไว้อย่างหลากหลายดัง นราวัลลภ รัตนวิจิตร (2561) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมพหุปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษและการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมพหุปัญญาผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 60 ที่ระดับดีเยี่ยม และการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้เรียนหลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมพหุปัญญาสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ นักวิชาการยังนำเสนอจัดการเรียนรู้ที่นำเสนอแนวทางการเรียนรู้ใช้สื่อแบบอิงคฤติให้เหมาะสมกับผู้เรียน (อรรถพร วรรณทอง, 2563) รูปแบบการเรียนการสอนบนสภาพแวดล้อมทางการเรียนรูปแบบเปิดออนไลน์ตามความถนัดด้านพหุปัญญาเพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ (พงศ์จิตติ พิธออง, 2558) การใช้สื่อแบบอิงคฤติส่งเสริมความสามารถในการฟังและความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความเหมาะสมและสอดคล้องของรูปแบบการเรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับเกณฑ์เหมาะสมมากที่สุด และสื่อแบบอิงคฤติเป็นกิจกรรมที่สามารถสร้างประสบการณ์ที่ดีและพัฒนาให้ผู้เรียนได้รู้จักใช้จินตนาการสร้างสรรค์ผลงานอย่างอิสระตลอดจนมีพัฒนาการที่ดีทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเพื่อพัฒนาความสามารถการฟัง และดู ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนด้านการฟังและการดู ที่ยังไม่บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้จึงจำเป็นต้องหาแนวทาง ในการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา มาใช้ในการพัฒนา ผู้วิจัยจึงกำหนดหัวข้อวิจัย เรื่อง กิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและการดูของผู้เรียนสูงขึ้น และบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและการดูของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการฟังและการดู ก่อนและหลังเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและการดู

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มโรงเรียนทุ่งหินเทิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนบรรพตพิสัยพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ ตำบลท่าจั่ว อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 29 คน โดยเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ

1. กิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและการดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 คำอธิบายรายวิชาภาษาไทย โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 เวลา 40 ชั่วโมง/ภาคเรียน 2 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 1.0 หน่วยกิต ชื่อหน่วยการเรียนรู้ที่ 8 จำนวน 12 ชั่วโมง

1.2 ศึกษาและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เนื้อหา และจำนวน ชั่วโมง หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง การฟังและการดู ศึกษาและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เนื้อหาและจำนวนชั่วโมง หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง การฟังและการดู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามโครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ผู้วิจัยได้จัดเนื้อหาในการพัฒนานักกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 4 เรื่อง โดยแบ่งเนื้อหาดังนี้

เรื่องที่ 1 หลักการฟังและดูสื่อ	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 2 การสรุปความการฟังและดูสื่อ	จำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 3 การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ	จำนวน 4 ชั่วโมง
เรื่องที่ 4 การฟังและดูอย่างมีประสิทธิภาพ	จำนวน 4 ชั่วโมง

1.3 ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี หลักการและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทัญญา เพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและการดู เพื่อให้ได้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.4 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและการดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีลำดับขั้นตอนตามที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์

1.5 ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและการดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้เวลาเรียนทั้งหมด 12 ชั่วโมง

1.6 นำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ตามกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่ยังบกพร่องและนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.7 นำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว พร้อมแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 หน้า 121) เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมดังนี้

1.7.1 ประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา

1.7.2 ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา

1.7.3 นำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.8 การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและดู สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยนำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบรรพตพิสัยพิทยาคม โดยแบ่งเกณฑ์นักเรียนแต่ละกลุ่มดังนี้ 1. กลุ่มสูงกว่าปานกลาง คือ นักเรียนที่มีผลการเรียนรายวิชาภาษาไทย ตั้งแต่ 3.01 – 4.00 2. กลุ่มปานกลาง คือ นักเรียนที่มีผลการเรียนรายวิชาภาษาไทย ตั้งแต่ 2.01 – 3.00 3. กลุ่มต่ำกว่าปานกลาง คือ นักเรียนที่มีผลการเรียนรายวิชาภาษาไทยน้อยกว่า ตั้งแต่ 2.00 เพื่อหาประสิทธิภาพมีขั้นตอน ดังนี้

1.8.1 ขั้นทดลองแบบ 1:1 นำกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและดู สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 3 คน จำแนกเป็น สูงกว่าปานกลาง ปานกลางและต่ำกว่าปานกลาง อย่างละ 1 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาและเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อหาข้อบกพร่องของกิจกรรมการเรียนรู้แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

1.8.2 ขั้นทดลองแบบกลุ่ม 1:3 นำกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและดู สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 ที่ผ่านการเรียน เรื่อง การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 9 คน จำแนกเป็น สูงกว่าปานกลาง ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง อย่างละ 3 คน เพื่อหาประสิทธิภาพ

1.9 จัดทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและดู สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อทำการตรวจสอบประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการทดลอง

1.10 นำกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ไปจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์

2. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้

2.2 กำหนดกรอบเนื้อหาและหัวข้อที่ต้องการประเมิน ดังนี้

2.2.1 การประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและดู

2.2.2 การประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

2.3 ดำเนินการสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาและแผนการจัดการเรียนรู้ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นแบบประเมินเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของเคิร์ท (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 หน้า103) โดยส่วนที่เป็นมาตราประมาณค่าจัดเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย

สำหรับประเด็นการประเมินความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ ประเมิน 1 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุดรายละเอียดต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วยหัวเรื่องการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดหัวข้อเนื้อหา และเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ สาธิตการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาธิตสำคัญการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สมรรถนะสำคัญ จุดประสงค์กิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 การวัดและประเมินผล ส่วนที่เป็นปลายเปิดเป็นส่วนที่ให้ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมซึ่งอยู่ส่วนท้ายของแบบประเมิน

2.4 นำแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทปัญญา และแผนการจัดการเรียนรู้ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทปัญญา และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบของอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของภาษาที่ใช้และความสอดคล้องด้วยดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence)

2.6 นำคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) โดยค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้มีค่า ตั้งแต่ 0.50 ขึ้น

ไป พบว่า ผลการหาค่าความสอดคล้อง ค่า IOC = 4.50 จากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.7 จัดพิมพ์แบบประเมินความเหมาะสมของตามทฤษฎีพุทปัญญาและแผนการจัดการเรียนรู้

3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทปัญญา ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ดังนี้

การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทปัญญา ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ

3.2 กำหนดประเด็นเนื้อหาที่ต้องการประเมินความพึงพอใจ

3.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ โดยแบ่งเนื้อหาเป็น 3 ด้าน คือ ด้านบรรยากาศในการเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

3.4 นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) โดยพิจารณาคะแนนแต่ละข้อ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

3.6 นำแบบสอบถามผ่านการตรวจแล้วมาพิจารณาเหลือ 12 ข้อ และคัดเลือกข้อคำถามที่เหมาะสมและปรับแก้ตามคำแนะนำ

3.7 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาและแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสม

2. ติดต่อผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความเหมาะสมและรับแบบประเมินคืนเพื่อทำการตรวจให้คะแนนและปรับปรุงแก้ไข

ขั้นตอนดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ภายในระยะเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 16 ชั่วโมง ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยดำเนินการขั้นตอนดังนี้

1. ปฐมนิเทศนักเรียนที่จะทำการทดลองเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและดู

2. การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและดู สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยนำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ชั้นทดลองแบบ 1:1 และชั้นทดลองแบบกลุ่ม 1:3 เพื่อหาประสิทธิภาพ

3. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบวัดความสามารถการฟังและการดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากนั้นตรวจให้คะแนนและบันทึกเก็บไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียน

4. ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยทำการทดลองตามกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 แผน รวม 12 ชั่วโมง

5. ทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบวัดความสามารถการฟังและการดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและการดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากนั้นตรวจให้คะแนนและบันทึกเก็บไว้เป็นคะแนนทดสอบหลังเรียน

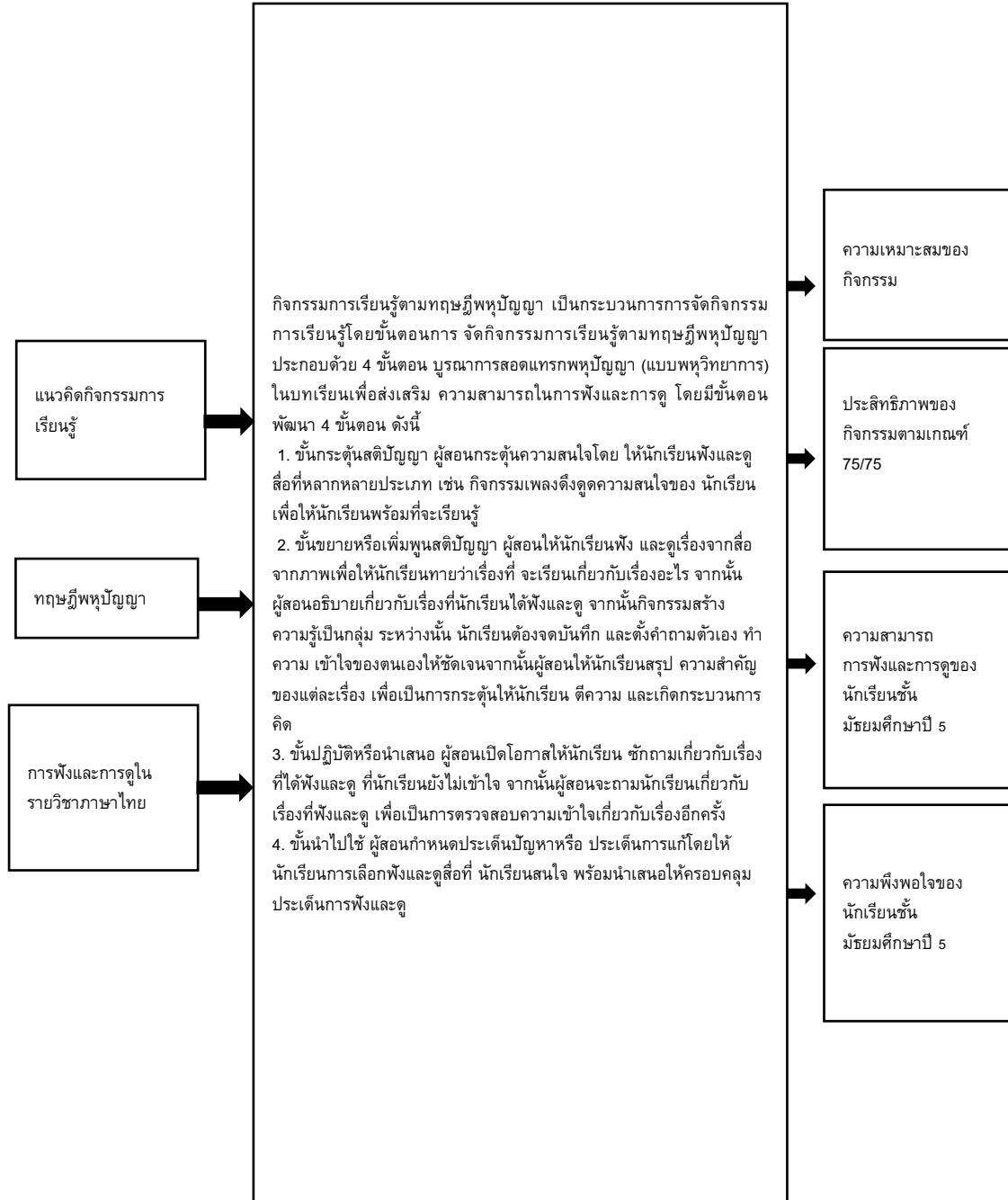
6. นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและการดู

7. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมุติฐาน สรุป และอภิปรายผล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการฟังและการดู เรื่อง การฟังและการดู ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและการดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยหาค่าความสอดคล้อง ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกต 2 คน โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (สมนึก ภัททิยธนี, 2539, หน้า 232)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตารางที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทปัญญา เพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและการดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยนี้

ตารางที่ 2 ผลวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทปัญญา เพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและการดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

จำนวน นักเรียน	คะแนนระหว่างการใช้กิจกรรม				ประสิทธิภาพ (E1)	ประสิทธิภาพ (E2)
	เนื้อหาที่ 1	เนื้อหาที่ 2	เนื้อหาที่ 3	เนื้อหาที่ 4		
	10	10	10	10	40	20
9	62	68	71	77	278	143
ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย	68.89	75.56	78.89	85.56	77.22	79.44
ประสิทธิภาพ E1/E2					77.22/79.44	

จากตารางที่ 2 กิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทปัญญา เพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและการดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 กับนักเรียนโรงเรียนบรรพตพิสัยพิทยาคม อำเภอบรรพตพิสัยพิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 9 คน นักเรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 4 กิจกรรม ค่าคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทำได้ คิดเป็นร้อยละ 77.22 และค่าคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 79.44

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบแสดงผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถการฟังและดูระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทปัญญา เพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและการดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

การทดสอบ	n	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	S.D. _D	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	29	20	9.90	2.51	4.72	1.00	25.53*	0.000
หลังเรียน	29	20	14.62	2.38				

*มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่า ความสามารถในการฟังและดูระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทปัญญา เพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและการดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนของนักเรียน ($\bar{X} = 14.62$, S.D. = 2.38) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน ($\bar{X} = 9.90$, S.D.=2.51) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 แสดงผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทธรูป เพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและการดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ด้านบรรยากาศในการเรียน	4.22	0.50	มาก
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.24	0.67	มาก
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.34	0.52	มาก
รวมเฉลี่ย	4.27	0.06	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทธรูป เพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและการดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.06) พบว่า ด้านที่นักเรียนพึงพอใจสูงสุด คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.52) สำหรับด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจรองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.67) สำหรับด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจโดยภาพรวมรายด้านน้อยที่สุด คือ ด้านบรรยากาศในการเรียน ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.50)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผล ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทธรูปส่งเสริมให้ผู้สอนออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนให้ตรงตามความสนใจของผู้เรียน เนื่องจากผู้วิจัยได้สำรวจกิจกรรมที่นักเรียนมีความถนัดและชอบ ตามการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละบุคคล สังเกตจากการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทย ทำให้เข้าใจถึงความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียน จึงสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมความสามารถการฟังและการดูและพัฒนาความถนัดของผู้เรียนในแต่ละด้าน ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายกิจกรรมตามสติปัญญา 9 ด้านของการ์เนอร์ มาสอดแทรกในขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้ของ Lazear (1999) พบว่า ในแต่ละกิจกรรมนักเรียนให้ความร่วมมือ และความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นอย่างดีและทำงาน

ส่งตามกำหนดทุกคน ทำให้เห็นได้ว่า นักเรียนมีแรงจูงใจทางบวกในการเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถการฟังและการดู รายวิชาภาษาไทย มีความกระตือรือร้นในการเรียนเพิ่มขึ้นอีกด้วย มาจากการจัดกิจกรรมที่ตอบสนองต่อความสามารถ ความสนใจของผู้เรียน ที่นักเรียนชอบทำหรือมีความถนัด ตามการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละบุคคล โดยยึดหลักความแตกต่างระหว่างบุคคล และส่งเสริมและพัฒนาความถนัดของนักเรียนในแต่ละด้าน ซึ่งสอดคล้องกับหลักการทฤษฎีพหุปัญญาของ Gardner (1985) ที่เชื่อว่าแต่ละคนย่อมมีความสามารถที่แตกต่างกันออกไปและมีความสามารถที่ไม่เท่าเทียมกัน ขึ้นอยู่กับว่าใครจะโดดเด่นในด้านใดบ้าง ด้วยความสามารถ สติปัญญาที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ทุกคนมีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างกันออกไป

2. กิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเป็นการสอนที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถการฟังและการดู เนื่องจากเป็นรูปแบบการสอนที่ตรงกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียน และตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี ซึ่งในขั้นกระตุ้นสติปัญญา ไปจนถึง ขั้นการนำไปใช้ ได้บูรณาการให้เข้ากับกิจกรรมพหุปัญญาในแต่ละด้าน พบว่า ในกิจกรรมทั้ง 4 ขั้น นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกการฟังและดูสื่อ ผ่านกิจกรรมการฟังและดูในรูปแบบต่างๆ เช่น กิจกรรมการฟังและดูสื่อจากเพลง จากข่าว สื่อโฆษณา นอกจากนี้ผู้วิจัยใช้เทคนิคการสอนผ่านรูปภาพ (ปัญญาด้านมิติสัมพันธ์) และการให้นักเรียนทำกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ (ปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว) จากนั้น ผู้วิจัยให้นักเรียนฟังและดูเพื่อสรุปความของเรื่อง วิเคราะห์ประเภทของเรื่อง แนวคิด การใช้ภาษา (สติปัญญาด้านภาษา) ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนสรุปความ วิเคราะห์ วินิจฉัยความน่าเชื่อถือจากสื่อที่ได้ฟังและดู ประเมินค่า นำไปใช้เพื่อการดำเนินชีวิตให้มีประสิทธิภาพ และเกิดกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนฤมล นนลือชา (2555) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และส่งเสริมเชาวน์ปัญญาด้านหลายด้าน ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสพัฒนาความสามารถเด่นของตนเองเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข ได้เรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น และเรียนรู้จากการคิดและปฏิบัติจริง จึงช่วยให้ผู้เรียนทุกคนมีผลการเรียนรู้ที่สูงขึ้น

3. ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา เพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและการดู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากเนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา เป็นการพัฒนาความสามารถการฟังและการดูที่ทำให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนและเรียนรู้ให้ตรงกับความถนัดในการเรียนรู้ของตนเอง นักเรียนทุกคนจึงมีพื้นฐานความรู้ในเนื้อหาที่จะเรียนเท่ากัน ทำให้ผู้เรียนผ่อนคลาย และสามารถทำกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้ด้านการฟังและดูได้อย่างสนุกสนาน สอดคล้องกับงานวิจัยของภักจิรา วงศ์สมศรี (2559) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และการวิจัย ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่าหลังจากการเรียนรู้ด้วยทฤษฎีพุทปัญญา นักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านการฟังและดู โดยภาพรวมสูงขึ้น โรงเรียนจึงควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทปัญญาไปใช้ในการสอนการฟังและดูในรายวิชาภาษาไทยแก่นักเรียนระดับชั้นอื่นๆ ทั้งนี้งานวิจัยได้ให้นักเรียนทำแบบวัดความสามารถการฟังและการดู จากการพัฒนาพุทปัญญาจำเป็นต้องออกแบบกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนตามทฤษฎีพุทปัญญาของการเอร์ ดังนั้นผู้สอนควรที่จะศึกษาทฤษฎีนี้ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพ

1.2. จากผลการวิจัยสามารถนำไปเป็นแนวทางให้กับครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ในการพัฒนาความสามารถการฟังและการดูรายวิชาภาษาไทยของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทปัญญา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถการฟังและการดู ครูผู้สอนควรใช้กิจกรรมที่มีความหลากหลาย เช่น การฟังและดูเพลง ข่าว สื่อโฆษณา กิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ และการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เป็นของจริงกับนักเรียนให้นักเรียนได้สัมผัสของจริงที่ ต้องเป็นสื่อที่มีความหมายและตรงความสนใจของผู้เรียน ดังนั้นครูควรศึกษาหลักสูตรและการสอนให้ครอบคลุม ชัดเจนอย่างเข้าใจ เรื่องที่สอนควรเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียนและนักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

1.3 ครูผู้สอนควรแสวงหาความรู้ และข้อมูลข่าวสารจากแหล่งเรียนรู้ที่อยู่ในความสนใจของนักเรียนมาใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น

1.4 ครูผู้สอนควรปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมหรือสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1. ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพุทปัญญา โดยเน้นทักษะการฟังและดูที่เน้นกิจกรรมด้านภาษา และฝึกฝนการพูด เพื่อให้ครอบคลุมตามมาตรฐานการเรียนรู้ สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

2.2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพุทปัญญา สามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

2.3 ควรสำรวจความถนัดและความสามารถของผู้เรียนด้วยแบบวัดพหุปัญญาเพื่อนำไปออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อผู้สอนจะได้สร้างกิจกรรมที่ตรงตามความถนัดและความชอบของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย* กระทรวงการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2561). 80 นวัตกรรม การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. (พิมพ์ครั้งที่ 8).
นนทบุรี.
นฤมล นนลือชา. (2555). ผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา. *การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต* สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน. บัณฑิตศึกษาวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
นราวัลลภ รัตนวิจิตร.(2561). การใช้กิจกรรมพหุปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ
และการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต* สาขาวิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการเรียนรู้. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
บุญชม ศรีสะอาด. (2561). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
เบญจมาศ อยู่เป็นแก้ว. (2546). *แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*
สาระที่ 3 : การฟัง การดู และการพูด. กรุงเทพฯ : หจก.ภาพพิมพ์
พงศ์ฐิติ พัส่อง. (2551) การใช้สื่อสภาพจริง ในการส่งเสริมการอ่านและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 . *วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต* สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน.
บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
ภักจิรา วงศ์สมศรี. (2559). การใช้กิจกรรมพหุปัญญาเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการอ่าน การเขียน
ภาษาอังกฤษ และการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต* สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
สมนึก ภัททิยธนี. 2565. การวัดผลการศึกษา. กาลสินธุ์ : ประสานการพิมพ์
อรรถพร วรรณทอง. (2563). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนบนสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้แบบเปิด
ออนไลน์ตามความถนัดด้านพหุปัญญาที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์. *วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎี
บัณฑิต*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
Gardner,H. (1983). *Frames of mind: The Theory of multiple intelligences.*: London: Granada.
Lazear, D. G. (1999). *Multiple Intelligence Approaches to Assessment : SolvingThe
Assessment Conundrum*. Tuscon, Ariz: Zephyr Press.